

NATUURHISTORISCHE EN ANDERE NOTITIES NATURAL HISTORY AND OTHER NOTES

ISSN 2518-5705

Privé uitgave: H.K. Mienis, Kibboets Netzer Sereni, IL-7039500, Israël
Privately published: H.K. Mienis, Kibbutz Netzer Sereni, IL-7039500, Israel

Downloadable from: http://israel-nature-site.com/?page_id=1872%E2%80%8F

INHOUD-CONTENTS

Voorwoord – Preface	2
Mienis, S. & Mienis, H.K.: Faunistic observations in the Marine Nature Reserve of Palmahim, Israel – 9. On the presence of the Marbled electric ray <i>Torpedo marmorata</i>	3
Mienis, H.K.: Changes in the number of Rough-tail rock agamas <i>Laudakia stellio</i> in Netzer Sereni	6
Mienis, H.K.: Aktiviteiten betreffende Cranberries in de herfst op Terschelling	7
Mienis, S. & Mienis, H.K.: Faunistic observations in the Marine Nature Reserve of Palmahim, Israel – 10. On the presence of yellow or golden Life or Slender sharksucker <i>Echeneis naucrates</i>	11
Mienis, H.K. & Rittner, O.: On the donation of the former shell collection of the late Avraham Ophir to the Steinhardt Museum of Natural History, Tel Aviv University	13
Mienis, H.K.: Een nieuw boek: Shmuel Moran & Svetlana Vaisman: Gastropod Pests in Israel Agriculture	16

Voorwoord

Dit 50ste nummer van 'Natuurhistorische en Andere Notities – Natural History and Other Notes' bevat deze keer vijf artikelen gewijd aan even zoveel verschillende onderwerpen in Israël en Nederland en een nieuw boek presentatie.

Deze nieuwsbrief is voorlopig gepland als een kwartaal uitgave. Van elk nummer zullen 50 gelijktijdig gedrukte exemplaren verschijnen die voornamelijk bestemd zijn voor bibliotheken van instituten en museums. Elk nummer is ook gratis elektronisch verkrijgbaar via de website van mijn collega en vriend Oz Rittner:

http://israel-nature-site.com/?page_id=1872%E2%80%8F

Hoewel deze uitgave geheel voldoet aan de eisen die de 'Internationale Commissie voor Zoologische Naamgeving' gesteld heeft voor een wetenschappelijk tijdschrift, zullen in dit tijdschrift geen artikelen gepubliceerd worden die van invloed zijn op de naamgeving van een of andere wetenschappelijke eenheid.

Artikelen mogen overgenomen worden mits de schrijver daarover geïnformeerd is en de bron genoemd wordt.

Deze publikatie wordt geïndexeerd in de 'Zoological Record' en heeft een officieel 'International Serial Standard Number' ontvangen: ISSN 2518-5705.

Preface

This 50th issue of 'Natuurhistorische en Andere Notities – Natural History and Other Notes' contains this time five articles based on as many different subjects in Israel and the Netherlands and a new book presentation.

This newsletter is planned for the meantime as a quarterly. Of each number 50 simultaneously printed copies will appear which are primarily intended for libraries of institutes and museums. Each issue is downloadable free of charge by means of the website of my colleague and friend Oz Rittner:

http://israel-nature-site.com/?page_id=1872%E2%80%8F

Although this publication meets the standards of a permanent scientific journal as stipulated by the 'International Commission for Zoological Nomenclature' no articles will be published in this journal which will influence the nomenclature of a certain taxonomic unit.

Articles may be reprinted on the understanding that the author is informed about it and the source mentioned.

This publication is being indexed in the 'Zoological Record' and has received an official 'International Serial Standard Number': ISSN 2518-5705.

**Faunistic observations in the Marine Nature Reserve of Palmahim, Israel – 9.
On the presence of the Marbled electric ray *Torpedo marmorata***

Shai Mienis & Henk K. Mienis
Kibbutz Netzer Sereni, IL- 7039500 Israel
shayshoo@gmail.com & mienis@netzer.org.il

Faunistische waarnemingen in het Mariene Natuur Reservaat van Palmahim, Israël – 9.

Betreffende de aanwezigheid van de Gemarmerde sidderrog *Torpedo marmorata*

Naast de Gewone sidderrog/torpedo *Torpedo torpedo* komt een tweede soort voor langs de Middellandse zee kust van Israël: de Gemarmerde sidderrog *Torpedo marmorata* Risso, 1810. Deze soort is iets groter dan de Gewone sidderrog. De kleur van deze soort is voornamelijk donkerbruin met honderden witte en zwarte stippen. Ook deze soort verstopt zich min of meer in een zand of modder bodem. Als het een prooi ziet, komt deze *Torpedo* plotseling tevoorschijn en doodt de prooi met een stroom stoot. Een derde *Torpedo* soort komt niet meer voor langs de Middellandse Zee kust van Israël want de reusachtige Atlantische sidderrog *Torpedo nobiliana*, die 180 cm groot kan worden, heeft men overgebracht naar een andere geslacht in de Torpedinidae: *Tetronarca nobiliana* (Bonaparte, 1835).

The Marbled electric ray *Torpedo marmorata* Risso, 1810 is the second largest *Torpedo* species living along the Mediterranean coast of Israel. Most species seen have a size of 15-45 cm although they may reach to a maximum of 60 cm (Golani *et al.*, 2006). The more or less round body is rather soft and characterized by a dark brown color usually spotted with countless black and white spots. All along the sides maybe a pale rim (Fig. 1).

Fig. 1: Marbled electric ray *Torpedo marmorata* in Palmahim
Photo: Shai Mienis

In Palmahim it is mainly seen in January-March, in rather shallow water where it is hiding in the soft substrate consisting of sand or mud. When a prey species arrives: small fish, shrimps, crabs and molluscs and other small invertebrates, it jumps suddenly out of the substrate and stuns it by an electric shock. Recent investigations have shown that adult specimens feed especially on bone fishes (Bellodi *et al.*, 2021).

All the Electric ray species belonging to the genus *Torpedo* are ovoviviparous and in the spawning period the Marbled electric ray produce 5-30 young after a gestation period of 9-10 months (Golani *et al.*, 2006; Consalvo *et al.*, 2007).

The senior author photographed the specimen on 6 February 2026 in the Marine Nature Reserve of Palmahim. Another specimen was seen and photographed on 27 January 2026.

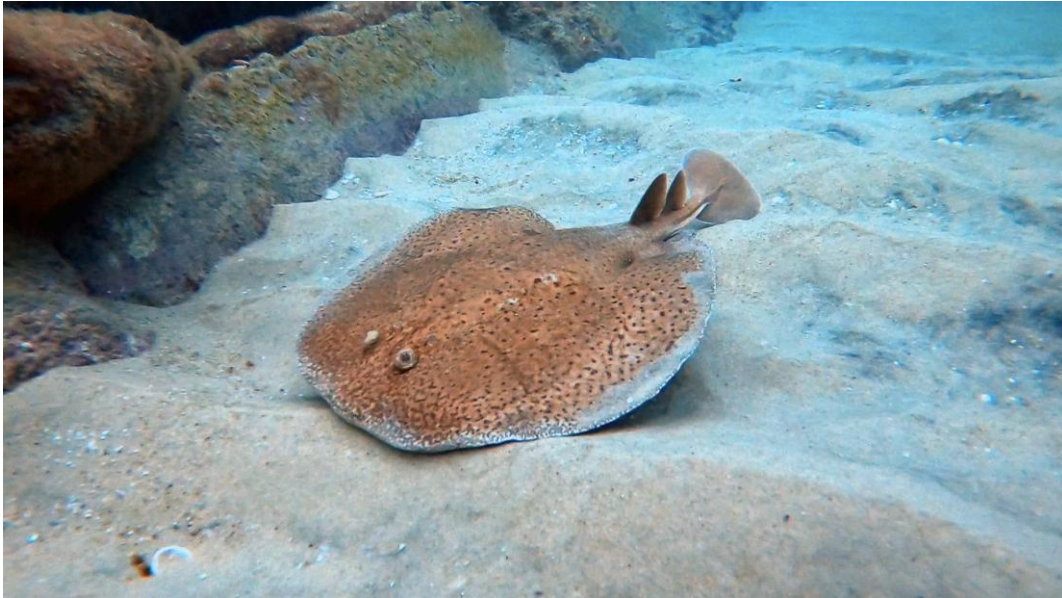

Fig. 2: Marbled electric ray at Palmahim
Photo: Shai Mienis

Fig. 3: Marbled electric ray at Palmahim
Photo: Shai Mienis

Until recently still a third *Torpedo* species was mentioned from the Mediterranean Sea including its eastern part (Golani *et al.*, 2006; Mienis & Mienis, 2026) and the Eastern Atlantic Ocean (Muus, 1966): the huge (up to 180 cm!) *Torpedo nobiliana* Bonaparte,

1835. However, that species has been transferred to the genus *Tetronarce* and is now known as *Tetronarce nobiliana* (Bonaparte, 1835) (see for example Bellodi et al., 2021).

References

Bellodi, A., Mulas, A., Carbonara, P., Cau, A., Cuccu, D., Marongiu, M.F., Mura, V., Pesci, P., Zupa, W., Porcu, C. & Follesa, M.C., 2021. New insights into life-history traits of Mediterranean Electric rays (Torpediniformes: Torpedinidae) as a contribution to their conservation. *Jena Zoology*, 146: 125922. doi: 10.1016/j.zool.2021.125922

Consalvo, I., Scacco, U., Romanelli, M. & Vacchi, M., 2007. Comparative study on the reproductive biology of *Torpedo torpedo* Linnaeus, 1758 and *T. marmorata* Risso, 1810 in the Central Mediterranean Sea. *Scientia Marina*, 71 (2): 213-222.

Golani, D., Öztürk B. & Basusta, N., 2006. Fishes of the Eastern Mediterranean. 259 pp. Turkish Marine Research Foundation, Istanbul.

Mienis, S. & Mienis, H.K., 2026. Faunistic observations in the Marine Nature Reserve of Palmahim, Israel – 8. On the presence of the Electric ray the Common torpedo *Torpedo torpedo*. *Natuurhistorische en Andere Notities – Natural History and Other Notes*, 49: 12-13.

Muus, B.J., 1966. Zeevissengids – Zeevissen en zeevisserij in Noordwest-Europa. 244 pp. Elsevier, Amsterdam/Brussel.

Changes in the number of Rough-tail rock agamas *Laudakia stellio* in Netzer Sereni

Henk K. Mienis

Kibbutz Netzer Sereni, IL-7039500 Israel

mienis@netzer.org.il

Veranderingen in het aantal Hardoens *Laudakia stellio* in Netzer Sereni

In de 56 jaar dat ik in kibbutz Netzer Sereni woon is het aantal Hardoens: *Agama stellio*, van heel veel naar ontzettend weinig gedaald en vrij recent weer opgeklommen naar een redelijke populatie. De oorzaak schijnt te liggen in het enorme aantal katten dat in de midden periode in de kibboets aanwezig was.

When I moved from the Netherlands to Israel (officially in 1970) and joint my girlfriend in kibbutz Netzer Sereni I was amazed by the large number of Rough-tail rock agamas *Laudakia stellio*. They were almost everywhere: on the walls of the houses, on the stems of trees, on electricity poles, on any freestanding rock, anywhere where they could sit in the sun or wait for an overflying insect as a welcome snack (Fig. 1).

Fig. 1: Rough-tail rock agama *Laudakia stellio*
Photographed in Cyprus on a vertical white-washed wall

Thirty years later on this agama species had almost disappeared from the kibbutz, only here-and-there you saw still one fleeing to a safe place if you passed it too close. This decline was probably caused by the enormous number of cats which were present in the kibbutz.

Today the number of cats has reduced considerably and there seems to be again an increase in the number of Rough-tail rock agamas in the kibbutz.

Aktiviteiten betreffende Cranberries in de herfst op Terschelling

Henk K. Mienis

Kibboets Netzer Sereni, IL-7039500 Israël

mienis@netzer.org.il

Activities concerning Cranberries in the Autumn on Terschelling

Since about 1850 the American Cranberry *Vaccinium macrocarpon* is growing in the wet dunes of Terschelling an island belonging to Friesland, the Netherlands. All the fields are taken care of by the State Forestry Service, they grant the right to pick the berries in Autumn each time to a special firm. Free picking of the fruits is not allowed. Yet part of the holiday visitors pick usually a small amount of ripe berries in order to make jam or a compote. The author and his family admit that they belong also to the offenders, but never are involved with a commercial amount.

Een uitgebreide inleiding betreffende Nederland, Terschelling en Israël

Terschelling is een van de Friese Waddeneilanden in Noord-Nederland. In mijn vrije tijd was ik vroeger vrij actief op het gebied van het verzamelen en bestuderen van schelpen. Uitgekeken op de stranden van Schoorl, Groet en Camperduin in Noord-Holland waar we in de zomer geregeld een vakantiehuisje huurde of zelfs de eigenaar waren van zo'n houten bungelow, besloten mijn jongere broer Kees en ik in 1961 om eens naar een van de Waddeneilanden te gaan. Het toeval was aan onze zijde want we kwamen terecht op een vrij recentelijk geopende camping bij een van de meest oostelijke boerderijen in Oosterend op Terschelling. Wij en al heel gauw de rest van de familie in Amsterdam en Purmerend, hebben nooit spijt gehad van deze beslissing, want Oosterend 65 werd gewoon ons tweede thuis.

Waren we in het begin slechts 's zomers op Terschelling te vinden, dat veranderde al heel snel in alle schoolvakanties. Voor mij kwam daar plotseling nog onverwachts een eind aan in begin 1970 door mijn huwelijk met een jonge Israëlische biologie-lerares en mijn verhuizing naar kibboets Netzer Sereni in Israël waar ik sindsdien als Nederlander woon. Er was verlangst naar Terschelling maar dat moest nog geruime tijd wachten.

In Israël moest ik mij natuurlijk helemaal omschakelen wat het werk betreft, van onderwijzer kwam ik in de akkerbouw terecht. Na een jaar gewerkt te hebben in de boomkwekerij van de kibboets, werd ik aangesteld als bestrijder van schadelijke insecten en onkruiden in de katoenvelden. Spoedcursussen in het Hebreeuws (!) bracht mij op het goede spoor en gedurende 37 jaar was ik bijna dagelijks in de katoenvelden te vinden (1971-2007). De verbouw van katoen kent een betrekkelijk korte groei periode: eind maart wordt de katoen gezaaid en de oogst, een mechanische pluk, vindt plaats eind september begin oktober.

In hetzelfde jaar dat ik met de katoen begon, werd ik door Prof. Georg Haas van de Hebreeuwse Universiteit in Jeruzalem gevraagd om als collectie-manager van de weekdieren verzameling te fungeren. Men had reeds lang uitgekeken naar iemand die geïnteresseerd was in een dergelijke functie. Tot mijn verrassing had de kibboetsleiding geen bezwaar. Ik werd zodoende een van de weinigen die gedeeltelijk niet in de kibboets zelf werkte.

Door mijn werkzaamheden in de katoen kon ik 's zomers niet naar Nederland. Bovendien waren reizen naar het buitenland vanuit de kibboets heel beperkt en

bespottelijk duur. Er bestond namelijk ook een reisbelasting die soms zelfs hoger was dan de prijs van het ticket!

Tussen 1980 en 1990 vonden grote veranderingen plaats in de meest kibboetsen inclusief Netzer Sereni. Het reizen naar het buitenland werd vrijgegeven, zodoende kon ik bijna elk jaar tegen het midden van september naar Nederland komen. Een betrekkelijk rustige periode waarin veel vrije dagen vallen in Israël: Joods Nieuwjaar, Yom-Kippoer en het Loofhutten Feest. Tijdens deze bezoeken aan familie in Nederland werd ook altijd een of twee weken op Terschelling doorgebracht. Een herfstvakantie waarin op Terschelling alle activiteiten rondom de cranberrie-pluk vallen.

In de herfst op Terschelling - Cranberries

Als we alles mogen geloven over de geschiedenis van de Cranberries op Terschelling dan moeten we teruggaan naar Peter Sipkes Cupido, ongeveer in de periode 1840-1845, boer maar ook jutter. Tijdens een noordwester storm ging hij naar het strand en tussen de enorme hoeveelheid wrakhout vond hij bij Paal 3 een schitterend houten vat. Denkend aan de alcoholische inhoud rolde hij het vat naar de duinen, begroef het daar enkele dagen, kwam later terug en bij het openmaken van het vat vond hij daar een onbekende bessen soort. Het vat kon hij goed gebruiken maar de bessen liet hij gewoon liggen (van Urk, 2017).

Een gedeelte van het zaad in de bessen slaagde erin om zich uittezaaien en vanaf die plek in de duinen heeft de Amerikaanse Cranberrie *Vaccinium macrocarpon* ook wel Lepeltjesheide genoemd zich in de loop der tijd in gunstige, vochtige duinvalleien over het duingebied verspreid (Kok, 2014). Het staat ook bekend als “Het Rode Goud van Terschelling” (de Kruijff & Tienkamp, 2009)

Fig. 1: Cranberrie of Lepeltjesheide *Vaccinium macrocarpon*
Foto: Henk K. Mienis

De bessen zijn rijp tegen eind september en worden soms tot in november geplukt omdat niet overal tegelijk geoogst kan worden en ook omdat bijna elk jaar de velden groter worden. Sinds 1887 wordt de pluk verpacht. Was dat eerst via de gemeente, al vanaf 1910 is Staatsbosbeheer verantwoordelijk voor de verpachting (Strick, 2004). Wildplukken is dus eigenlijk verboden, toch wordt dit veel gedaan door de

“herfstbadgasten”. Sommige vaste bezoekers van Terschelling komen daarvoor speciaal naar het eiland.

Wanneer wij op Terschelling zijn dan houden we ons eigenlijk ook met wildplukken bezig, maar de plekken waar wij een pondje hier en een pondje daar plukken werden nog nooit commercieel uitgebuit. Een bekend plekje ligt vlak achter de duintjes langs het fietspad terhoogte van Oosterend 65. Het is slechts enkele vierkante meters groot en heeft weinig kans om veel groter te worden door een dichte vegetatie van Kraaiheide *Empetrum nigrum*.

Een paar andere plekjes bevinden zich langs het Roosenlaantje, genoemd naar Cees Roos uit Hoorn en niet naar rozenstruiken (Kok, 2007). Dit ongeplaveide pad ligt in de Berkenvallei ten noorden van de Horrekooi. Hoewel de Cranberrie zich hier uitspreidt, heeft het enorme concurrentie van Gewone dopheide *Erica tetralix* en Struikheide *Calluna vulgaris* (Fig. 2-3).

Fig. 2: Rob Gerritzen
Foto: Henk K. Mienis

Fig. 3: Janny Gerritzen-Mienis
Foto: Henk K. Mienis

Stijf en stram maar een zakje beikes plukken is zo'n lekker werk

Elke keer wanneer iemand weer wat Cranberries “thuis”-bracht, werden de bessen gewassen en op kranten gedroogd. Daarna werden de bessen gesorteerd dat wil zeggen blaadjes, takjes en bessen met rotplekjes werden er uitghaald (Fig. 4-5).

Vroeger werden daarna door mijn moeder en later ook door mijn oudere zuster Janny, de Cranberries meteen verwerkt tot jam. Hiervoor brachten we altijd een aantal lege jampotten mee naar ons onderkomen op Terschelling. Later bleek dat het veel handiger was om de bessen in te vriezen en ze thuis in Purmerend en later in Joure naar behoefte te veranderen in jam of compôte. Soms was het zo, dat wanneer ik een jaar later weer op bezoek kwam, speciaal voor mij de laatste Cranberries uit de vriezer werden gehaald. Hoewel we tijdens ons verblijf ook Cranberries van de nieuwe oogst konden kopen in de diverse supermarkten, hebben we dat nooit gedaan. Het zelf plukken van de beikes was voor ons een soort sport.

Met de diverse boswachters die speciaal rondreden om wildplukkers te waarschuwen dat vrijplukken nog steeds verboden was, hebben we nooit problemen gehad. Soms kregen we zelfs de raad om hier of daar een half pondje te plukken.

Fig. 4: Dana Mienis en Janny Gerritzen-Mienis druk aan het beikes lezen
Foto: Henk K. Mienis

Fig. 5: Alles is gesorteerd voor vandaag!
Foto: Henk K. Mienis

Geraadpleegde literatuur

De Kruyf, J. & Tienkamp, R., 2009. Terschelling, ander land – Een eigenzinnige reisgids. 144 pp. Friese Pers Boekery bv, Leeuwarden.

Kok, A., 2007. Aastermiede & Wachthuisplak – Veldnamen op Terschelling in duin en polder. 200 pp. Van Gorcum, Assen.

Kok, J.P., 2014. Terschellinger Wilde Planten. 96 pp. Van Gorcum, Assen.

Strick, H., 2004. Terschelling natuurgids. 96 pp. Flevodruk, Harlingen.

Van Urk, J., 2017. Terschellinger Cranberries. Geen paginering. Cranberry Terschelling BV.

**Faunistic observations in the Marine Nature Reserve of Palmahim, Israel – 10.
On the presence of yellow or golden Life or Slender sharksucker *Echeneis
naucrates***

Shai Mienis & Henk K. Mienis
Kibbutz Netzer Sereni, IL – 7039500 Israel
shayshoo@gmail.com & mienis@netzer.org.il

**Faunistische waarnemingen in het Mariene Natuur Reservaat van Palmahim, Israël – 10.
Betreffende de aanwezigheid van de gele of gouden Remora of Zuigbaars *Echeneis naucrates***
Informatie is geleverd betreffende de aanwezigheid van een geel of goud gekleurde, vrij zwemmende Remora in het Mariene Natuur Reservaat van Palmahim, Israël.

Life or Slender sharksuckers *Echeneis naucrates* Linnaeus, 1758, Family Echeneididae, are commonly encountered in all warm seas and are therefore considered a cosmopolitan species in such habitats. Dark colored specimens characterized by a white stripe along the entire body are commonly seen in the Eastern Mediterranean (Golani, 1999; Golani et al., 2006). It lives also in the Marine Nature Reserve of Palmahim, and sometimes it attaches itself even to swimmers in that reserve (Mienis & Mienis, 2025).

The color of most Life or Slender sharksuckers ranges from black or very dark brown to uniformly dark gray in old specimens. However, all of them have the characteristic white line along the whole length of their body. These hitchhikers use as hosts especially sharks, rays, various other large fishes, turtles and whales, however, the Life or Slender sharksucker is more or less the only species which is also capable of free swimming.

Less known is the fact that in certain areas: South Africa, Australia and also the Red Sea, yellow or golden specimens occur with of course the white sideline. This change in color is most probably caused by ecological conditions. The website of Red Sea Creatures shows several yellow Life or Slender sharksuckers attached to turtles.

Fig. 1: Yellow or golden Life or Slender sharksucker
Echeneis naucrates in the Palmahim Reserve
Photo: Shai Mienis

On 20 oktober 2025 the senior author photographed a free swimming yellow or golden Life or Slender sharksucker in the Marine Nature Reserve of Palmahim (Fig. 1).

This different colored Sharksucker tried in vain to attached itself to a Common stingray *Dasyatis pastinaca* (Linnaeus, 1758), a common local species, because the latter was covered by sand.

References

Golani, D., 1999, [Handbook of the Fishes of Israel.] 2nd Ed., 269 pp. Keter Publishing House Ltd., Jerusalem. [in Hebrew]

Golani, D., Öztürk, B. & Başusta, N., 2006. Fishes of the Eastern Mediterranean. 259 pp. Turkish Marine Research Foundation, Istanbul.

Mienis, S. & Mienis, H.K., 2025. Sharksuckers *Echeneis naucrates* attach themselves sometimes to swimmers. Natuurhistorische n Andere Notities – Natural History and Other Notes, 45: 12.

Internet websites

<https://redseacreatures.com>

**On the donation of the former shell collection of the late Avraham Ophir
to the Steinhardt Museum of Natural History, Tel Aviv University**

Henk K. Mienis¹ & Oz Rittner²

¹Kibbutz Netzer Sereni, IL 7039500 Israel

mienis@netzer.org.il

²The Steinhardt Museum of Natural History,

Tel Aviv University, IL 6997801 Israel

israelbutterflies@gmail.com

Informatie betreffende de schenking van de voormalige schelpenverzameling van de overleden Avraham Ophir aan de Steinhardt Museum van Natuurlijke Historie, Universiteit van Tel Aviv
In januari-februari 2026 een groot gedeelte van de voormalige schelpenverzameling van Avraham Ophir uit Raanana, Israël, werd overgebracht naar het Steinhardt Museum van Natuurlijke Historie behorende tot de Universiteit van Tel Aviv. Het materiaal bestond uit een grote schelpenverzameling geordend volgens de mollusken systematiek. Daarnaast waren er ook een groot aantal schelpenportretten van de meest belangrijke politieke figuren in Israël, een 15-tal opgezette zeeschildpadden en een hele grote stenenverzameling aanwezig. Dit laatste materiaal wordt echter elders ondergebracht. Daar Avraham reeds op 12 oktober 1985 was gestorven, moet een groot deel van de schelpenverzameling opnieuw gedetermineerd worden.

Mr. Avraham Hirschhorn* Ophir (1908-1985) was a well-known local shell collector from Raanana, Israel. He was one of the early members of the Israel Malacological Society, who lived in a private house at 42 Achuza Street, Raanana.

His collection consisted of a large systematically arranged shell collection with especially marine material from the whole world. Without doubt part of it was collected by himself during collecting outings in Israel and abroad. However, at least some of the material was bought either by him or by other shell collectors who donated material to Ophir's collection. Here are some examples.

Most if not all of the material from Massawa and surroundings, at that time the most important harbor in the Southern Red Sea belonging to Ethiopia, but now part of Eritrea, was acquired from Dov Peled, the only shell dealer living at that time in Israel. Instead of shells from the Gulf of Aqaba among others especially from Elat, he sold shells from the Southern Red Sea and Southern Arabia (Fig. 1).

Other worldwide shells were bought from Bauer's in Galveston, Texas, U.S.A, a specialized shop in shells and minerals. All the shells from that source were separately boxed and on each box the price of the shell was mentioned in US-dollars.

Part of the shells from the former British Solomon Islands was bought from priests working among the natives. The Dutch Father Jan van der Riet, residing on Malaita, was a good source for some interesting material from both marine en freshwater habitats.

Most of the shells (so far only the Cypraeidae have been studied) in his collection carried numbers written in Indian ink either on the base or within the shell, others carried a tiny printed number (1.5x2 mm) glued to the base of the shells. The same numbers were usually also written on the labels. In all this work he got the assistance of Mrs. Hermona Bergman, another shell collector and member of the Israel

Malacological Society, living in Raanana. They went often together abroad in order to collect shells.

Fig. 1: *Barycypraea teulerei* (Cazenavette, 1846)
Oman, Masirah Island

Fig. 2: *Lyncina sulcidentata* (J.E. Gray, 1824)
U.S.A., Hawaii, Oahu

In addition Avraham had the habit to carry out seashell craft as a type of handicraft with marine shells. He made for example portraits of the most important political persons in Israel entirely consisting of tiny shells, which he bought on the international shell market. The portraits were hanging throughout the whole house of which all the walls were painted in dark colors. In this way he gave his house a museum-like impression. That material will not be stored in the Steinhardt Museum, but at a more suitable place.

Fig. 3: *Ficadusta pulchella pericalles* (Melvill & Standen, 1904)
Thailand, Andaman Sea

Members of the Israel Malacological Society visited Ophir's collection several times among others on 28 January 1978 and again in February 1983. In 1983 his health was already deteriorating. It turned out that he coped with an incurable illness from which he succumbed on 12 October 1985.

After his death Ophir's collection was taken care of still for several years by Hermona Bergman but was finely disassembled and lodged in large wooden crates. In this way the collection was moved to various places till it arrived in Herzliyya, where it should have been part of a museum in the Marina, an event which never happened. The collection was returned to the family and consequently they donated the scientific part of it: the shells, to the Steinhardt Museum of the Tel Aviv University in January-February 2026.

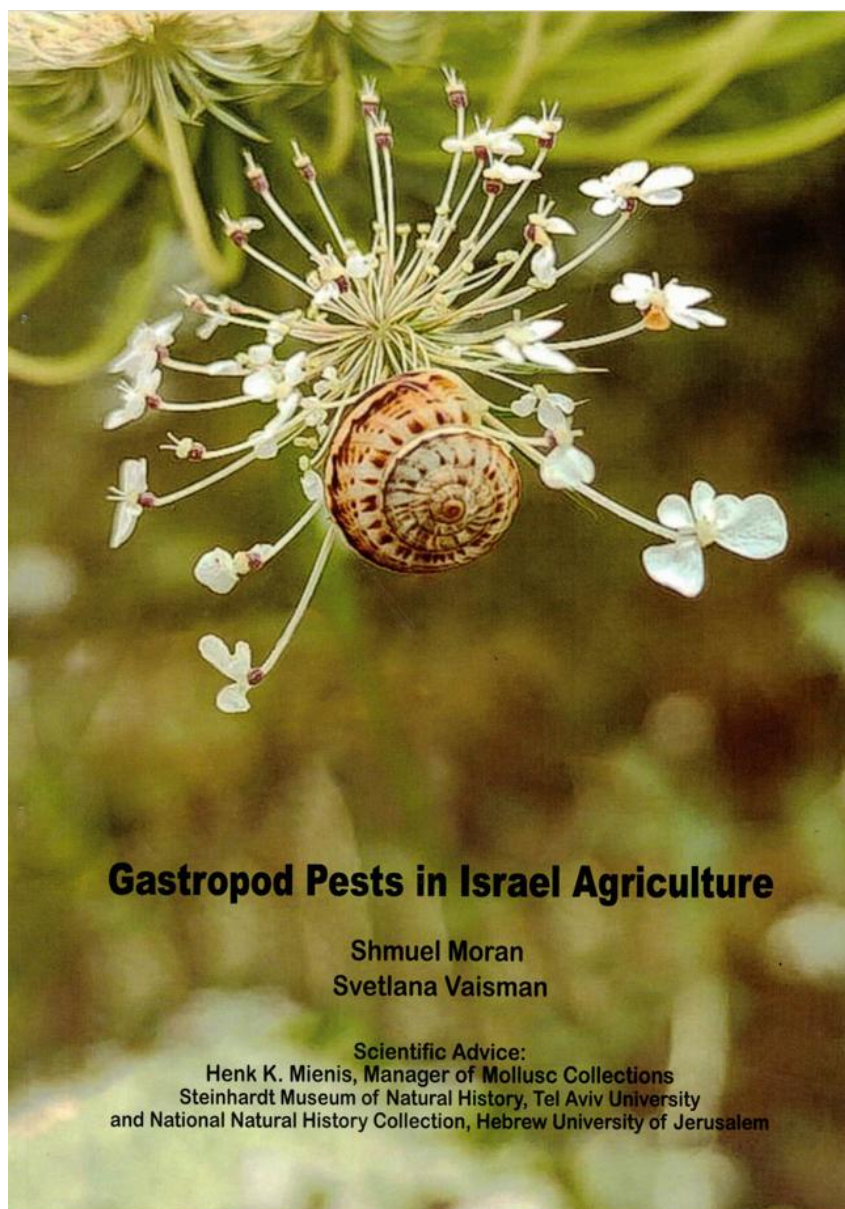
Not all the material will be preserved for the Steinhardt Museum of Natural History. First all the mollusc samples supplied with reliable geographical information from where they had been collected will be revised and documented in the SMNH Mollusc Database. These samples have not been touched for 40 years (!) and numerous names have to be changed in the meantime.

Acknowledgements

We like to thank Menachem Oren (Avraham's son) and his daughter Shira Oren-Nahmias (Avraham's granddaughter) for donating the Ophir shell collection to the Steinhardt Museum of Natural History, Tel Aviv University.

* The name Hirschhorn was generally omitted in Israel, however, in Ukraine that name was in general use. We think Hirschhorn was replaced here in Israel by Ophir.

EEN NIEUW BOEK

Dit uitstekend verzorgde boek geheel in kleurendruk (17.5x25 cm), is eigenlijk bedoeld voor inspecteurs en andere werknemers van de “Plant Protection & Inspection Services” van het Ministerie van Landbouw in Israël, daarom zijn alle 228 bladzijden in het Hebreeuws geschreven. Voorlopig zijn er helaas geen plannen om het boek in een meer gangbare taal te vertalen.

Meer dan 50 jaar heb ik met een van de schrijvers: Dr. Shmuel Moran, samen gewerkt wat betreft de determinatie van de schadelijke slakken in Israël. Na zijn pensionering heeft Svetlana Vaisman het werk in dezelfde stijl overgenomen: determinaties in de mollusken verzamelingen van het Steinhardt Museum van Natuurlijke Historie, Universiteit van Tel Aviv en de Hebreeuwse Universiteit van Jeruzalem. Enkele weken na de verschijning van het boek in september 2025, is Dr. Moran aan een ongeneselijke ziekte overleden.

Het boek is in principe verkrijgbaar bij de afdeling: Plant Protection & Inspection Service, Ministry of Agriculture, P.O.Box 78, Bet Dagan, IL 5025001 Israel.

Henk K. Mienis